

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobkyně: **X. X.**, narozená X
bytem X

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední
Čechy**
sídlem Sokolovská 855/225, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 3. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 31. 3. 2022, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy (dále jen „žalovaná“) ze dne 31. 3. 2022, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 528/1991 Sb.“) a § 90 odst. 5 zákona č.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 15. 11. 2021, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle ust. § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek ust. § 29 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“), rozhodl tak, že se žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu zamítá a žalobkyni nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně v podané žalobě namítala, že hodnocení posudkového lékaře, podle kterého je rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „Vyhláška“), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 35%, je v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, neboť posudková lékařka MUDr. F. v posudku vůbec nebrala v potaz poslední (čtvrtou) operaci X žalobkyně z roku 2021 ani zprávu z neurochirurgie o zvažované další operaci. Dle žalobkyně tak posudková lékařka učinila svůj závěr o tom, že žalobkyně je invalidní pouze v I. stupni, aniž by podrobněji zkoumala aktuální zdravotní stav žalobkyně, nebrala v potaz všechny lékařské zprávy, žalobkyně z důvodu covidové situace nebyla vůbec přizvána, pouze byla vyzvána k elektronickému doplnění zpráv, takže si posudková lékařka nemohla učinit odpovídající představu o zdravotním postižení žalobkyně. Při posuzování zdravotního stavu žalobkyně nebylo přihlédnuto k ust. § 3 odst. 1 Vyhlášky; jak vyplývá z lékařských zpráv, zdravotní stav žalobkyně se zhoršil, což posudková lékařka nevzala v úvahu. Pokud by bylo hodnocení provedeno správně podle platných právních předpisů a v souladu se zdravotní dokumentací, byl by zdravotní stav žalobkyně hodnocen dle kapitoly XIII. odd. E, položky 1 písm. b), což odpovídá invaliditě II. stupně. Posudková lékařka navíc chybně uvádí, že je vhodné léčit i X, ale žalobkyně již dva roky X. K žalobě žalobkyně přiložila zprávu z neurologie ze dne 6. 4. 2022, z neurochirurgie ze dne 1. 4. 2022 a z psychiatrie ze dne 4. 3. 2022, které navrhovala provést k důkazu.
4. Rozhodnutí žalované bylo dle žalobkyně vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, bez přihlédnutí k ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., proto žalobkyně navrhla, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalované k novému řízení.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná odkázala na ust. § 39 odst. 4 zákona č. 155/1995 Sb., a připomněla, že v otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je vázána posudkem lékaře ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., a v rámci řízení o námitkách pak dle ust. § 88 odst. 9 téhož zákona svým lékařem, neboť jde o odbornou otázku. Dále odkázala na náležitosti

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

posudku, které jsou upraveny v ust. § 7 Vyhlášky, a uvedla, že v projednávaném případě byl lékařem vypracován posudek, který dle názoru žalované splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, přitom lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. S ohledem na námitky žalobkyně pak navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR. Žalovaná nadále trvala na napadeném rozhodnutí.

IV. Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil, že na základě žádosti žalobkyně ze dne 14. 12. 2015 a posudku o invaliditě ze dne 12. 11. 2015, č. j. LPS/2015/1548-JZM_CSSZ, kterým byla žalobkyně shledána invalidní pro invaliditu prvního stupně s mírou poklesu pracovní schopnosti 35% ode dne 21. 7. 2015, s platností posudku do 31. 7. 2016, byl žalobkyni vyplácen invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Žalobkyně dne 13. 7. 2021 požádala o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu.
7. Dle posudku PSSZ-LPS pro Prahu 21, č. j. LPS/2021/1325-JZM_CSSZ, ze dne 19. 10. 2021 (tj. prvostupňový posudek) bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (dále jen „DNZS“) žalobkyně zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c přílohy k Vyhlášce, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35 %, procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle § 3 a 4 Vyhlášky se nemění. Posudková lékařka uvedla, že žalobkyně je poživatelkou invalidního důchodu prvního stupně, kde rozhodující příčinou DNZS je stav po opakovaných operacích X s přetrvávajícím bolestivým syndromem X a následným syndromem selhání operační léčby X, žalobkyně je i v péči psychiatrie pro X, dále ve stručnosti uvedla výsledky revmatologie, endokrinologie, neurochirurgie.
8. V prvostupňovém rozhodnutí ze dne 15. 11. 2021 správní orgán I. stupně uvedl, že dle ust. § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., se žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu zamítá, dle prvostupňového posudku je žalobkyně i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, a nedošlo tak ke změně stupně invalidity.
9. Žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí podala dne 6. 1. 2022 námitky, ve kterých uvedla, že od 19. 5. 2017 je stále v pracovní neschopnosti, a za tu dobu prodělala tři operace X (jednu nepovedenou a dvě opravné), přičemž stále není v pořádku, poslední operace proběhla dne 29. 6. 2021 a žalobkyně má stále problémy, lékaři zvažují další, již pátou operaci X po kontrolním PET CT z 21. 1. 2022. O změnu stupně invalidity žalobkyně žádala již poněkolikáté, přičemž vždy byl výsledek stejný – zamítá se. Žalobkyně však nikdy nebyla předvolána, lékařské zprávy evidentně nebere správní orgán v potaz, ačkoliv mluví celkem jasně. Uvedla, že je samoživitelkou s 12letým synem na pokraji fyzického i psychického zhroucení. K námitkám pak přiložila další lékařské zprávy o pokračující nemoci, a to žádanku pro požadované vyšetření PET/CT skeletu ze dne 17. 12. 2021, lékařskou zprávu z Oddělení neurochirurgie Nemocnice Na

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Homolce ze dne 17. 12. 2021, ambulantní zprávu z Trombotického centra VFN v Praze ze dne 14. 12. 2021, a zprávu z Revmatologického ústavu ze dne 11. 10. 2021. Vzhledem k uvedenému a přetrvávajícímu špatnému zdravotnímu stavu žalobkyně navrhla změnu rozhodnutí ze dne 15. 11. 2021 a to tak, aby jí byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu II. stupně zpětně.

10. V posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 3. 2. 2022, č. j. LPS/2022/71-NR-PRH_CSSZ (tj. námitkový posudek), dospěla posudková lékařka ve shodě s prvostupňovým posudkem k závěru, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy k Vyhlášce, pro které byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 35 %, procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle § 3 a 4 Vyhlášky se nemění, žalobkyně je invalidní v prvním stupni, den vzniku invalidity je 21. 7. 2015. Posuzující lékařka uvedla, že žalobkyně od 2014 do 2019 prodělala celkem tři operace X, kdy výsledkem je typický obraz X, žalobkyně se také léčí na neurologii, psychiatrii a v centru bolesti, poukázala na výsledky neurologického vyšetření, k psychiatrickému vyšetření uvedla, že se u žalobkyně vyskytuje X, v zátěži a stresu se objevují X. Dále shrnula informace obsažené v revmatologickém nález, z vyšetření EMG, z magnetické rezonance bederní páteře, neurochirurgického vyšetření (neurochirurg popsal těžkou pohybovou funkční limitaci ve všech oblastech života, nebyl však uveden dosah chůze, vlivem nespolehlivosti a nevykonnosti X časté pády a úrazy), dále odkázala na výsledky vyšetření z trombotického centra, vyšetření PET/CT a posouzení neurochirurga. Námitkám dle posudkové lékařky nebylo možné vyhovět a k datu vydání prvostupňového rozhodnutí lze posudkový závěr PSSZ LPS plně potvrdit, byla zvolena střední hranice 35%, v níž je zahrnut i dopad onemocnění na psychiku. Rozhodující příčinou DNZS žalobkyně je nadále X, stav po opakovaných operacích X s přetrvávajícími bolestmi X a uváděnou X a X. Dále uvedla, že pro hodnocení vyššího procentního poklesu pracovní schopnosti odpovídající druhému stupni dle položky 1d) by muselo být objektivizováno těžké poškození nervů, závažné parézy, svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin, závažné poruchy svěračů, ale nic takového objektivizováno nebylo; kdyby bylo rozhodující příčinou DNZS zvoleno psychické postižení, opět by byla zvolena horní hranice 35%, ve které by byly zahrnuty reziduální obtíže s X, stále by odpovídala pouze prvnímu stupni invalidity. Žalobkyně nebyla posouzení přítomna, k námitce žalobkyně, že nebyla předvolána k jednání, posudková lékařka uvedla, že byla přítomna jednání dne 6. 5. 2019.
11. V napadeném rozhodnutí ze dne 31. 3. 2022 žalovaná poukázala na ust. § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., dle kterých posuzuje zdravotní stav žalobkyně pro účely řízení o námitkách posudkový lékař. Vyšla z námitkového posudku o invaliditě ze dne 3. 2. 2022, shrnula jeho podklady, skutková zjištění učiněná v posudku včetně hodnocení dle přílohy k Vyhlášce, a dále jeho závěry, z posudku obsáhle citovala. Odkázala na příslušnou právní úpravu, vzhledem k tomu, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně činil dle posudku 35%, nejsou splněny podmínky pro vznik nároku na invalidní důchod pro invaliditu druhého nebo třetího stupně, námitky žalobkyně neshledala důvodnými a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
13. K projednání dané věci nařídil soud ústní jednání, které se konalo dne 31. 3. 2023, a to vzhledem k tomu, že v řízení bylo prováděno dokazování. Žalobkyně při jednání odkázala na posudek, který nechal vypracovat soud, souhlasila s jeho závěry, uvedla, že se její zdravotní stav nyní ještě zhoršil. Žalovaná odkázala na své vyjádření, rozhodnutí nechala na úvaze soudu.
14. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.*
15. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a dále v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
16. Podle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. *při změně stupně invalidity se nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity. Nová výše procentní výměry invalidního důchodu se stanoví jako součin procentní výměry invalidního důchodu, který náležel ke dni, který předchází dni, od něhož došlo ke změně stupně invalidity, a koeficientu, který se vypočte jako podíl procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění uvedené v odstavci 2, která odpovídá novému stupni invalidity, a procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění uvedené v odstavci 2, která odpovídá dosavadnímu stupni invalidity. Koeficient podle věty první se stanoví s přesností na 4 platná desetinná místa.*
17. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. e) zákona č. 155/1995 Sb. *zjistí-li se, že se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c).*
18. Podle § 3 odst. 1 Vyhlášky *v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.*
19. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal invalidním, správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod, případně jeho změně, je tak závislé především na odborném lékařském posouzení (viz ust. § 8 odst. 7, 8, 9 zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

- č. 582/1991 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost. Obdobně to platí v případě změn skutečností rozhodných pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu.
20. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav, dochované pracovní schopnosti pojištěnce a zaujímají se v něm též posudkové závěry o invaliditě a jejím vzniku.
21. V projednávaném případě žalobkyně zejména zpochybňovala závěry posudkové lékařky ohledně posouzení jejího zdravotního stavu, když nereflektovala změnu zdravotního stavu žalobkyně; žalovaná pak ze závěrů posudkové lékařky vycházela. S ohledem na to soud nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Praze, což navrhovala též žalovaná. Posudková komise soudu předložila posudek ze dne 28. 7. 2022, evidenční číslo SZ/2022/1320-PH-14 (dále jen „Posudek MPSV“), který soud provedl při jednání jako důkaz; soud sám není oprávněn zdravotní stav žalobkyně zkoumat.
22. Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předsedkyně komise MUDr. J. B., další lékař MUDr. B. Ž. s odborností neurologie a tajemnice komise. Z posudku vyplývá, že komise vycházela ze zdravotní dokumentace žalobkyně od praktické lékařky MUDr. Š., ze spisové dokumentace PSSZ Praha 21, soudního spisu a z lékařských zpráv příložených žalobkyní k žalobě tj. ze zpráv z neurologie ze dne 6. 4. 2022, z neurochirurgie ze dne 1. 4. 2022 a z psychiatrie ze dne 4. 3. 2022, dále ze zpráv doložených žalobkyní při jednání komise (z psychiatrie ze dne 21. 7. 2022 a z trombotického centra ze dne 14. 6. 2022), bylo též provedeno vyšetření žalobkyně při jednání komise neuroložkou, žalobkyně byla s posudkovým závěrem seznámena. V Posudku MPSV je popsána anamnéza žalobkyně včetně pracovní anamnézy, souhrn diagnóz, kde jsou uvedeny: X, nelze vyloučit přechod k systémovému onemocnění X, ve sledování, X. Dle posudkové rozvahy byla žalobkyně v době vydání napadeného rozhodnutí i nadále sledována pro X syndrom, v rámci něho absolvovala celkem 4 operační zákroky, jizvy po operaci zhojeny a pooperační stavy stabilizovány, přetrvávaly subjektivně udávané obtíže (pocit nefungující X s jejím podklesáváním, trvající vystřelování bolestí z X do X); dle vyšetření PET prokázána X, neurochirurgem uzavřeno jako jistý aktivní rozvoj X syndromu podpořený výsledkem absolvované X z 3/2022 s krátkou dobou efektu (10 denní), stav indikován k X, prozatím zkoušeny možnosti konzervativní léčby (X), byla popsána X. Neurologickým vyšetřením při jednání komise na X popsána X v oblasti X, držení X. X. Žalobkyně sledována na revmatologii pro X, nešlo vyloučit přechod k systémovému onemocnění X. X, dominující byly X. Dle komise jde k datu vydání napadeného rozhodnutí o DNZS, jehož rozhodující příčinou byl chronický bolestivý syndrom X s poruchou X, se stavem po předcházejících 4 operačních zákrocích na X, procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1c) přílohy k Vyhlášce a činila 40%, komise však oproti posudkovým lékařům zvýšila tuto

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

hranici ve smyslu § 3 Vyhlášky o 10%, a to vzhledem k psychiatrickému onemocnění (X), a tedy činí celkem 50%, shledala, že žalobkyně byla schopná vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti a v podstatně menším rozsahu a intenzitě, zejména práce spíše administrativního charakteru, nevhodné byly práce fyzicky náročné, spojené s přenášením těžkých břemen, práce ve vynucených polohách a náročných aktivitách a také práce stresující. K žalobní námitce o hodnocení jejího zdravotního stavu dle kapitoly XIII, odd. E, položky 1b, komise uvedla, že toto zařazení je určeno poklesem pracovní schopnosti 10-20%, nevedlo by k invaliditě, natož druhého stupně. Odchýlení se od předchozích závěrů odůvodnila prokázanou (jednak lékařskými zprávami a jednak přešetřením při jednání) tíží X se zohledněním psychického onemocnění. Uzavřela, že žalobkyně byla invalidní ve druhém stupni.

23. Žalobkyně s Posudkem MPSV a jeho závěry souhlasila, žalovaná k Posudku MPSV žádné konkrétní výhrady neuplatnila, rozhodnutí ve věci ponechala na úvaze soudu.
24. Soud k tomu doplňuje, že neprováděl dokazování lékařskými zprávami, které žalobkyně založila do soudního spisu, neboť všechny tyto zprávy měla Posudková komise při vypracování Posudku MPSV k dispozici, přičemž soud sám ani nemůže zdravotní stav žalobkyně hodnotit.
25. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu tento soud uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).“*
26. Soud shledal, že Posudek MPSV splňuje shora uvedené judikatorní požadavky na řádné odůvodnění závěru, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v rozsahu druhého stupně invalidity, neboť její pracovní schopnost poklesla o 50%. Komise rozhodovala v řádném složení, vycházela ze zdravotní dokumentace žalobkyně, kterou k posouzení věci shledala za dostatečnou, vycházela též ze zpráv předložených žalobkyní a provedla její vyšetření při jednání komise, čímž vyhověla její námitce.
27. Posudková komise v Posudku MPSV potvrdila závěry prvostupňového i námitkového posudku v tom smyslu, že postižení žalobkyně hodnotila shodně s oběma posudky dle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1c) přílohy k Vyhlášce. Na rozdíl od předchozích posudků a s ohledem na tíží funkčního postižení komise shledala odlišnou základní míru poklesu pracovní schopnosti 40% (prvostupňový i námitkový posudek uváděl 35%), a zároveň důvody k aplikaci § 3 odst. 1 Vyhlášky, pročež navýšila procentní míru poklesu pracovní schopnosti o 10%. Soud má za to, že komise tento závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnila, na stranách 6-7 posudku velmi podrobně popsala zjištěný zdravotní stav žalobkyně, kde jsou oproti předchozím posudkům zohledněny též další zdravotní potíže žalobkyně, bylo přihlédnuto ke čtvrté operaci X žalobkyně ze dne 21.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

6. 2021, k pooperačnímu stavu žalobkyně, a zejména k psychickému onemocnění žalobkyně (X), které nebylo v předchozích posudcích náležitě zohledněno. Ačkoliv v námitkovém posudku posudková lékařka poukázala na závěry z psychiatrického vyšetření, v posudkovém závěru pouze hodnotila dopad tělesného poškození žalobkyně na psychiku, více se psychickým onemocněním nezabývala. Oproti tomu Posudková komise psychické onemocnění žalobkyně zohlednila, v důsledku čehož zvýšila horní hranici procentní míry poklesu pracovní schopnosti o 10%, odůvodnění takového navýšení považuje soud za dostatečné.
28. Jak shora uvedeno, soudu nepřísluší hodnotit lékařské posudky ani Posudek MPSV z odborného hlediska, neboť k tomu nemá příslušné znalosti, stejně tak nemůže odborně hodnotit ani podklady, ze kterých posudky vycházejí. Soud může posudky hodnotit pouze z hlediska jejich celistvosti a přesvědčivosti, přičemž Posudek MPSV v tomto směru považuje za komplexní a dostatečný, je v něm srozumitelně zdůvodněno, proč se komise od předchozích posudků odchýlila, v rámci přípustného rozsahu soudního přezkumu soud k tomuto posudku nezaujal žádné výhrady.
29. Soud shrnuje, že na základě výše uvedeného považuje za dostatečně odůvodněný závěr, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni invalidity, avšak byla invalidní ve druhém stupni invalidity, napadené rozhodnutí je tak třeba považovat za nezákonné, neboť byly dány podmínky pro zvýšení invalidního důchodu z invalidity prvního stupně na invaliditu druhého stupně.
30. Ze všech uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí zrušil pro jeho nezákonnost dle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
31. V dalším řízení, v němž bude žalovaná vázána právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), žalovaná bude vycházet z Posudku MPSV, který nechal soud v tomto řízení vypracovat, a tedy z toho, že byly splněny podmínky pro to, aby byla žalobkyni zvýšena výše invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, žalovaná tomu přizpůsobí svůj další procesní postup.
32. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaná neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobkyni náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 31. března 2023

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.